

— Сега дръжъ се здраво за моята ръка, казала тя, не бой се, азъ ще те возъж по ледътъ!

На Андрея е много страшно . . .

— Krakата тъй и хълзвай се! — настърчавала Величка братчето си, и си мислѣла, че благополучно щего заведе до прѣградата. Тамъ не е вече опасно.

— Има на какво да се държишъ, не бой се! Величка все се страхувала да не би да падне.

При Таня нѣма такава добра сестрица, каквато е Величка. Тя сама отишla на ледътъ и никакъ не можа